

Kulatý stůl Národního konventu o EU na téma SZBP – Globální strategie EU

Jan Kovář

Hlavní analytik think-tanku Evropské hodnoty

Veronika Víchová

Juniorní analytička think-tanku Evropské hodnoty

Jan Zdrálek

Juniorní analytik think-tanku Evropské hodnoty

Think-tank Evropské hodnoty je nevládní instituce, která prosazuje zvyšování politické kultury v České republice i na evropské úrovni.

1. Úvod

V červnu 2015 získala vysoká představitelka Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku Federica Mogherini od Evropské rady mandát k vytvoření Globální strategie EU pro zahraniční a bezpečnostní politiku (EGS). Tato strategie má být Evropské radě prezentována v červnu 2016, a tak již několik měsíců probíhá intenzivní debata o hlavních bodech dokumentu, který hraje důležitou roli nejen kvůli svému obsahu, ale také způsobu vyjednávání a komunikace mezi unijními institucemi a členskými státy.

V současné době má Unie k dispozici zatím jediný dokument podobného typu – Evropskou bezpečnostní strategii (EBS) z roku 2003, která byla připravována pod záštitou tehdejšího vysokého představitele EU Javiera Solany. Snad díky euforické atmosféře tohoto období, kdy se chystalo rozšíření patnáctičlenné Unie o deset nových států, zněla první věta EBS takto: „Evropě se nikdy nedařilo lépe, nikdy nebyla tak bezpečná a svobodná.“ [\[1\]](#)

I přes projevený optimismus dokázali tvůrci EBS identifikovat pět hrozeb, z nichž některé jsou aktuální i po třinácti letech: terorismus, šíření zbraní hromadného ničení (přičemž „nejděsivější variantou“ by bylo, pokud by došlo ke kombinaci obojího), regionální konflikty (např. Kašmír, Blízký východ), selhání států (např. Somálsko, Afghánistán) a také organizovaná trestná činnost (např. přeshraniční obchodování s drogami).

V souladu s tezí „myslet globálně, jednat lokálně“ byly v EBS vybrány tři strategické cíle na prosazování hodnot Evropské unie a ochranu její bezpečnosti. Prvním z nich je aktivní boj proti již zmíněným klíčovým hrozbám, který bude muset kvůli těžko čitelnému mezinárodnímu prostředí často probíhat daleko za hranicemi Unie. Druhým cílem je budování bezpečnosti v evropském sousedství, přičemž hlavním úkolem je vytvoření pásu odpovědně spravovaných zemí na východ od EU a na březích Středozemního moře. Třetím strategickým cílem je mezinárodní řád založený na účinném multilateralismu s důrazem na posílení mezinárodních institucí (především OSN).

V současnosti nicméně nejde jen o bezpečnostní strategii, ale o strategii globální. Je poněkud obrácena logika její konstrukce – zatímco bezpečnostní strategie se dívá na svět prizmatem hrozeb a toho, jak jim čelit, nová strategie se bude snažit definovat, kdo jsme a čeho chceme ve světě dosáhnout. Proces vytváření EGS byl zahájen na základě mandátu vysoké představitelky, který obdržela od Evropské rady v prosinci 2013. Tento mandát přímo nespécifikoval vytvoření „nové“ strategie, ale pouze jakousi revizi EBS z roku 2003. [\[2\]](#) Federica Mogherini se nicméně rozhodla začít pracovat na nové globální strategii a celý proces přípravy rozdělila na dvě části.

První část procesu vyvrcholila v červnu 2015, kdy Mogherini představila strategické hodnocení s názvem „Evropská unie v měnícím se globálním prostředí“, ve kterém načrtla výzvy, jimž Unie čelí, a příležitosti, kterých se může chopit. [\[3\]](#) V duchu „propojenějšího, komplexnějšího a soutěživějšího globálního prostředí“ [\[4\]](#) zde vysoká představitelka identifikovala pět výzev a příležitostí: 1) zdvojnásobení závazku vůči našim evropským sousedům; 2) přehodnocení přístupu EU k severní Africe a Blízkému východu [\[5\]](#); 3) předefinování našeho vztahu s Afrikou; 4) oživení atlantických partnerství a 5) celistvý přístup k Asii. [\[6\]](#)

Na základě tohoto dokumentu již vysoká představitelka získala mandát od Evropské rady [7] k vytvoření Globální strategie EU pro zahraniční a bezpečnostní politiku do poloviny roku 2016. Snahou vysoké představitelky je vytvořit co nejširší názorovou platformu, nicméně vstupy jednotlivých unijních i národních aktérů jsou nejednoznačné i proto, že proces není závazně upraven. Mezi hlavní stakeholdery bude samozřejmě patřit vysoká představitelka, Evropská služba pro vnější činnost (EEAS), Evropská komise i Rada EU. Konzultován bude i Evropský parlament a národní parlamenty. Federica Mogherini má dále v plánu „konzultační semestr“, během něhož navštíví hlavní města členských států a bude tak sbírat podněty přímo od národních vlád. Konzultování budou i aktéři mimo EU za účelem dostatečné reflexe EGS ve světě. V průběhu června minulého roku byl navíc vytvořen web <http://europa.eu/globalstrategy>, kde jsou shromažďovány všechny relevantní materiály, a to jak původem z unijních institucí, tak od zahraničněpolitických či bezpečnostních think tanků.[8] Aktivně se dokonce může zapojit i běžný občan.[9] Navzdory široké platformě diskutujících však není prozatím jasné, kdo vytvořenou EGS v červnu 2016 formálně stvrdí.

2. Analýza vnějších vztahů EU

Evropská unie měla dle Evropské bezpečnostní strategie z roku 2003 dostatek zdrojů i schopností tyto strategické cíle prosadit. Pokud však chtěla v globalizovaném světě uspět, musela být aktivnější, akceschopnější a soudržnější. Dnes lze spatřovat, že navzdory poměrně přesně identifikovaným hrozbám byla Unie nedávným vývojem v blízkosti svých hranic zaskočena a nedokázala adekvátně reagovat na rychle se vršící problémy, ať už se jedná o migraci, ochranu vnějších i vnitřních hranic či terorismus. To navíc komplikuje i plány na rozšiřování EU (zejména v oblasti Západního Balkánu), které již zdaleka nepostupuje tak rychlým tempem a unijní představitelé stojí tváří v tvář stále silnějším soupeřům a čelí stále větším výzvám. Samotný vývoj evropské integrace je sice příkladem úspěšné politiky Unie v rámci vnějších vztahů, kdy Evropská unie jako „soft power“ dokázala zdařile navázat diplomatické vztahy s nejbližšími sousedy a postupně si je smluvně zavázala tak, že již nebylo cesty zpět, ale tváří v tvář větším výzvám (migrace, terorismus) a silnějším aktérům (Rusko, Turecko) bude obdobný postup jen stěží opakovatelný. I proto Evropská unie potřebuje globální strategii.

Mnozí analytici se shodují, že z globálního hlediska bude pro EU naprosto klíčové pěstovat transatlantické vztahy, v jejichž rámci musí být nejen spojencem USA, ale také jejich rovnocenným partnerem. Dalším klíčovým partnerem bude pro EU Rusko, ať už kvůli energetické závislosti či geopolitickému boji o Ukrajinu. Je až překvapivé, jak málo prostoru věnuje Mogherini Rusku a Ukrajině ve svém strategickém hodnocení, přitom právě v konfrontaci s Ruskem je nejlépe vidět těžkopádnost Unie, co se týče zahraničněpolitických a bezpečnostních rozhodnutí. Velkou a důležitou otázkou pak zůstává Společná bezpečnostní a obranná politika, které by členské státy měly věnovat větší pozornost. Hlubší obranná spolupráce by vyžadovala vytvoření dokumentu podobného „bílé knize“. Jakým způsobem to ovlivní složité, avšak důležité vztahy EU-NATO? Jsou členské státy Unie připraveny vytvořit evropskou armádu či se pokusí najít jiná řešení?[10]

Samotný proces vytváření EGS může být stejně důležitý, ne-li důležitější, než finální výsledek, už kvůli potřebě jednotnosti Unie, která je v posledních letech tak křehká. Potřeba vytvoření komplexní

strategie, která vychází ze samé podstaty EU a z hodnot upevněných v Lisabonské smlouvě, vytváří silný tlak na všechny stakeholdery. Hlavním úkolem Evropské služby pro vnější činnost (EEAS) a vysoké představitelky totiž nebude pouze vytvořit samotnou strategii; jejich nejdůležitější úlohou bude koordinace a usměrňování debaty o podobě EGS, která má být obsáhlá natolik, aby dokonale využila škálu nástrojů, kterou má EU k dispozici pro vnější činnost, ať už se jedná o diplomacii, schopnosti krizové intervence či o ekonomickou spolupráci nebo ekonomické sankce.

Dobře zvládnutá EGS by mohla vlít krev do žil nejen EEAS a vysoké představitelce, ale také výrazně posílit Společnou zahraniční a bezpečnostní politiku (SZBP) a Společnou bezpečnostní a obrannou politiku (SBOP), kterým by mohl být vtisknut jasnější charakter a zahraniční rukopis EU tak může nabýt komplexnosti a zároveň srozumitelnosti. Oběma politikám bude věnován větší prostor v části zabývající se českými vstupy do EGS. Všemi členskými státy ctěné hodnotové vymezení by mělo vycházet z tradic euroatlantického prostoru. Tím bude posílena jednota Unie a členské státy se budou moci danými zásadami řídit i při nepředvídaných situacích.

Je zřejmé, že Evropskou unii nečeká lehký úkol, zvláště když se názory na priority EGS různí napříč celou Uní. Vysoká představitelka Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku Federica Mogherini se na 51. Mnichovské bezpečnostní konferenci vyjádřila jasně: „V těchto dobách krize není snadné jít nad rámec dnešní bezprostřednosti. Ale strávit určitý čas pohledem do budoucna není luxusem. Je to základní předpoklad pro přechod od současného globálního chaosu k novému mírovému globálnímu pořádku.“^[11] Přehodnocení stávající globální strategie a vytvoření strategie nové je nicméně úkol, který vyžaduje příspěvky mnohých unijních aktérů a jehož kompozice vyžaduje velké úsilí. Pokud má však Evropa obstát ve stále „propojenějším, komplexnějším a soutěživějším globálním prostředí“, musí být sebevědomá. Proces vytváření EGS je obrovskou příležitostí k vnitřnímu sjednocení, které se v konečném důsledku musí projevit i navenek.

3. Český příspěvek do EGS

I. Vstupy vycházející z českých strategických dokumentů

ČR tradičně prosazuje hodnoty, jako je demokracie, právní stát, nedělitelnost a podpora dodržování lidských práv. Spolu s českým historickým humanismem a podporou prvků liberální demokracie jsou tyto hodnoty základním kamenem, jenž by se nejen v zájmu České republiky měl v chystaném dokumentu objevit. Tyto hodnoty by měly vytvořit pevný základ strategie, na kterém se Evropská unie může profilovat jakožto globální aktér, který nemá za cíl pouze reagovat na výzvy a hrozby, ale také strategicky ovlivňovat mezinárodní dění.

Strategie bude s velkou pravděpodobností více profilovat podobu SBOP. Vzhledem k aktivnímu civilnímu i vojenskému zapojení ČR v zahraničních misích se jedná o pro nás důležitý bod dokumentu a tvorba koncepce SBOP by neměla uniknout našemu zájmu. Je tomu tak i přesto, že podíl českých výdajů na obranu se již několik let pohybuje pouze okolo 1 % HDP a do minulého roku měl spíše sestupnou tendenci.

Česká republika by se měla ujistit, že strategie bude nadále považovat za hlavního vojenského a bezpečnostního partnera EU Severoatlantickou alianci (NATO). Obě tyto organizace jsou pro ČR naprosto stěžejními platformami a jejich efektivní spolupráce a rozvíjení vzájemných vztahů je pro naši bezpečnost klíčová. Důležitým předmětem spolupráce s NATO a předně pak Spojenými státy je výzkum, vývoj a inovace v obranném a bezpečnostním průmyslu. ČR má potenciál z této spolupráce výrazně těžit a její větší institucionalizace pod zastřešením EU by umožnila jej plně využít.

Vzhledem k hlavní vojenské roli NATO by Česká republika mohla prosazovat rozsáhlé zaměření EU na vojenské i civilní mise cílené na prevenci konfliktů, udržování míru a zvládání krizí, které by měly být propojeny se všemi ostatními prvky a nástroji, kterých EU ve vnějších vztazích využívá. Neméně podstatná je pomoc při posilování schopností třetích zemí, mimo jiné poskytováním výcviku místním silám či asistencí v oblasti reformy bezpečnostního a obranného sektoru. Je nutné, aby EU reagovala na moderní způsoby vedení konfliktů, a vybudovala si kapacity pro zvládání hybridní války, terorismu a organizovaného zločinu, zahraničních bojovníků, kybernetické bezpečnosti či energetické bezpečnosti.

Prioritní oblastí je primárně východní Evropa a západní Balkán a dále severní Afrika, Blízký a Střední východ a Sahel. Kromě vojenských a civilních misí je nadále třeba pro stabilizaci těchto regionů využívat i další politiky, jako je Evropská politika sousedství, politika rozšíření EU, obchodní a energetická politika a smluvní vztahy s danými zeměmi.

V zájmu České republiky v rámci SBOP je v neposlední řadě i společný postup při kontrole vnějších hranic Evropské unie. Ve světle migrační krize by bylo pevné ukotvení tohoto principu pro ČR krátkodobě i dlouhodobě výhodné. Efektivní kontrola a registrace prováděná společnými silami napomůže zvýšit bezpečnost všech států Unie a umožní zachování schengenského prostoru, který je pro občany České republiky nejdůležitějším benefitem vycházejícím z našeho členství v EU. [\[12\]](#)

Z české tradice vychází aktivní šíření a podpora dodržování lidských práv spojená s rozvojem spoluprací a humanitární pomocí, jejich promítání do všech aspektů zahraniční politiky, ale také navazování obchodních kontaktů, které nasazení lidskoprávní agendy často usnadňují. Tyto aspekty by v globální strategii rovněž neměly být opomenuty. Dialog EU by měl být zaměřen na závažná porušení lidských práv, i na pozitivní lidskoprávní témata rezonující v dané společnosti. Zvýšenou pozornost je potřeba věnovat využití sociálního dialogu k účinnějšímu prosazování hospodářských a sociálních práv.

Pro Českou republiku se prozatím ukazuje jako velmi výhodné rozšiřování prostoru liberalizace obchodu, proto by v našem zájmu strategie měla zahrnovat pokračující sjednávání dohod o zónách volného obchodu s dalšími světovými regiony. To samozřejmě za předpokladu, že i nadále budou ku prospěchu českých obyvatel. Prioritou je implementace Komplexní hospodářské a obchodní dohody s Kanadou a dojednání Transatlantické dohody o obchodu a investicích s USA, ale do budoucna například také dohoda s Japonskem.

Zaměříme-li se na části světa, které by v globální strategii měly mít specifické místo, Česká republika by neměla opomenout východní Evropu a země Balkánského poloostrova. Mohla by tlačit na pokračující integraci Srbska a dalších zemí západního Balkánu s cílem zajistit stabilitu, demokratický právní stát a prosperitu jihovýchodní Evropy, zejména pomocí předvstupní spolupráce a politické

i technické podpory. Rozšiřovací proces v tomto regionu vyžaduje revitalizaci a novou dynamiku. Podobně stěžejní je pro nás zefektivnění politiky Východního partnerství, případně vztahy se Státem Izrael, který je pro ČR strategickým partnerem.

II. Možné vstupy vycházející z priorit deklarovaných vládou

Vláda ČR v rámci priorit pro příští rok uvedla mimo jiné zintenzivnění pomoci uprchlíkům v Libanonu, Jordánsku a Turecku, zvýšení rozvojové pomoci zemím, které jsou zdrojem migrace, a zlepšení podmínek pro integraci azylantů v ČR. Rozvojová pomoc a celkové zlepšování životních podmínek v zemích, ze kterých migranti utíkají, je v zájmu celé Evropy. Členské státy EU jsou největšími poskytovateli rozvojové pomoci na světě, nicméně jejich aktivity zatím nejsou dostatečně zkoordinované na úrovni Unie. To brání souladu rozvojové politiky s ostatními politikami EU. Řešení této situace by tudíž mohlo být jedním z cílů EGS.

Podpora uprchlických táborů v Jordánsku, Libanonu a Turecku je specifická forma pomoci, na které je možné spolupracovat s vládami, které se nepodílely na příčinách útěku lidí v táborech pobývajících. Česká pomoc je v nich vidět a je v našem zájmu, aby Evropská unie jako celek nadále těmto místům věnovala pozornost a snažila se podmínky táborů udržet takové, aby v nich lidé mohli dlouhodobě přebývat. Pomoc může být finanční, materiální, ale i v podobě lidských zdrojů.

Lze očekávat, že ve strategii se odrazí proměna vztahů s Ruskou federací vzhledem k pokračujícímu konfliktu na Ukrajině. Česká republika je podporovatelem ekonomických sankcí vůči Rusku, alespoň dokud nebudou splněny podmínky druhé minské dohody. Jedná se o případ, kdy by ČR měla ve strategii prosazovat upřednostnění dlouhodobých zájmů nad krátkodobými, což může znamenat např. prosazování dodržování mezinárodního práva a územní celistvosti Ukrajiny na úkor mírných ekonomických ztrát. Pevný postoj vůči rusko-ukrajinskému konfliktu je však důležité doprovázet politickým dialogem s ruskou vládou. Rusko nadále zůstává naším důležitým ekonomickým partnerem. Stejně tak je důležité udržování kontaktů s ruskou občanskou společností.

III. Priority prosaditelné na V4 platformě

V zájmu Visegrádské skupiny je diverzifikace energetických zdrojů a přepravních tras a omezení závislosti energetického sektoru na konkrétních zemích či regionech. Všechny země usilují o udržení svého práva na výběr energetického mixu. Další propojování energetických soustav členských států, možnost reverzních toků, budování energetické infrastruktury a vnitřní trh s energiemi spolu s důrazem na udržitelný rozvoj a životní prostředí jsou pro střední Evropu klíčové a globální strategie by se na ně měla zaměřit. Energetická politika výrazně ovlivňuje obchodní vztahy a zahraniční politiku vůči nečlenským státům, zejména s východní Evropou.

Prioritním regionem pro státy V4 jsou země Východního partnerství. Visegrádská skupina se podílí na tvorbě a aplikaci diferencovaných přístupů ke každé z nich. V případě Ukrajiny, Moldavska a Gruzie je nyní na pořadu dne naplňování asociačních dohod a provádění příslušných reforem, podpora občanské společnosti a svobodných médií. Spolupráce s Arménií, Ázerbájdžánem a Běloruskem probíhá zejména v podobě lidskoprávních dialogů, přičemž u posledních dvou zemí tato jednání mají velmi slabý dopad. Nicméně je důležité nepodcenit zachování těchto aktivit a neopomenout je ani v globální strategii. Ta by ale měla reflektovat i agresivní chování Ruska v regionu, jehož vztahy jsou

s každou visegrádskou zemí poněkud odlišné a často rozporuplné dokonce i uvnitř jednotlivých vlád. Je také nutné klást důraz na svobodnou zahraničně-politickou orientaci všech dotčených zemí.

V neposlední řadě státy V4 sdílejí některé své postoje vůči migrační krizi. Kromě výše zmíněné společné ochrany hranic jsou země zastánci systému hotspotů, jehož funkčnější užívání pro registraci a identifikaci migrantů a vytvoření kapacit pro detenci je zatím pouze dlouhodobou vizí a vyžaduje akci a odhodlání všech členských států.

4. Závěr

Globální strategie EU pro zahraniční a bezpečnostní politiku má být komplexním dokumentem, zahrnujícím kromě Společné zahraniční a bezpečnostní politiky i všechny ostatní typy politik, jež se podepisují na zahraničních vztazích (obchodní, energetická, migrační, aj.). Jak již naznačila vysoká představitelka Mogherini ve své „strategické revizi“, Evropská unie musí být v současném světě více proaktivní, aby se dokázala prosadit. Současně se jak unijním institucím, tak členským státům naskýtá jedinečná příležitost ke konsolidaci neurovnaných vztahů a obnovení sebevědomí, které bylo patrné v Evropské bezpečnostní strategii z roku 2003.

Mezi hlavní výzvy patří pěstování euroatlantických vztahů a lepší komunikace s Ruskem, kterému se strategická revize vysoké představitelky poměrně překvapivě příliš nevěnuje. To může být také jeden z příspěvků ČR, která souhlasí s protiruskými sankcemi, dokud nebudou plně implementovány minské dohody. Obecně lze říci, že pokud jsou prioritním regionem pro ČR a ostatní státy Visegrádské skupiny země Východního partnerství, měla by se EGS více věnovat právě této oblasti.

V rámci diskuse o pozici České republiky ke Globální strategii EU se tak nabízejí především následující otázky:

1. V čem vidíte největší přínos EU v oblasti vnějších vztahů a v čem spatřujete její největší slabiny? Které tematické a geografické oblasti v Globální strategii EU považujete za klíčové?
2. Jaké zlepšení či posuny očekáváte od Globální strategie EU v oblasti akceschopnosti SZBP/SBOP? Jaké konkrétní návrhy by Česká republika měla uplatnit v této oblasti včetně posílení dělby práce mezi EU a NATO a utužení transatlantické spolupráce?

Reference

- [1] Evropská rada. "Bezpečná Evropa v lepším světě: Evropská bezpečnostní strategie 2003." *Evropská služba pro vnější činnost*. Accessed 2016-01-13. <http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cmsUpload/031208ESSIICS.pdf>
- [2] "Závěry Evropské rady z 20. 12. 2013." (accessed 2016-01-13. http://europa.eu/globalstrategy/sites/globalstrategy/files/about/council_conclusions_dec_2013.pdf
- [3] "The European Union in a changing global environment: strategic assessment." (accessed 2016-01-13. http://www.eeas.europa.eu/docs/strategic_review/eu-strategic-review_strategic_review_en.pdf
- [4] „a more connected, more complex, and more contested global environment“
- [5] Blízký východ a severní Afrika - Middle East and North Africa - MENA countries
- [6] "The European Union in a changing global environment: strategic assessment." (accessed 2016-01-13. http://www.eeas.europa.eu/docs/strategic_review/eu-strategic-review_strategic_review_en.pdf
- [7] "Závěry Evropské rady z 26. 6. 2015." (accessed 2016-01-13. http://europa.eu/globalstrategy/sites/globalstrategy/files/about/council_conclusions_june_2015.pdf
- [8] Missiroli, Antonio, Nathalie Tocci, and Federica Mogherini. "Towards an EU Global Strategy: Background, process, references." *European Union Institute for Security Studies* (2015): p. 119. Accessed 2016-01-13.
- [9] Lze se zapojit zodpovězením „otázky měsíce“ (leden – Co by měla EU udělat pro to, aby byli občané v bezpečí?). Je otázkou, zdali má tato aktivita nějaký dopad na vlastní tvorbu strategie.
- [10] Bakker, Anne. "Recommendations for the Global Strategy on Foreign and Security Policy." *Clingendael: Netherlands Institute of International Relations* (2015): 4. Accessed 2016-01-09. <http://www.clingendael.nl/publication/recommendations-global-strategy-foreign-and-security-policy>; Helwig, Niklas. "The EU global strategy on foreign and security policy." *The Finnish Institute of International Affairs* (2015): 2. Accessed 2016-01-09. http://www.fiia.fi/en/publication/518/the_eu_global_strategy_on_foreign_and_security_policy/; Lehne, Stefan. "A European Global Strategy: Ten Key Challenges." *Carnegie Europe* (2013): 7. Accessed 2016-01-09. <http://carnegieeurope.eu/publications/?fa=53743>
- [11] Missiroli, Antonio, Nathalie Tocci, and Federica Mogherini. "Towards an EU Global Strategy: Background, process, references." *European Union Institute for Security Studies* (2015): p. 116. Accessed 2016-01-13. http://www.iss.europa.eu/uploads/media/Towards_an_EU_Global_Strategy.pdf
- [12] Eurobarometr. "National report" Accessed 2016-01-16. <http://ec.europa.eu/COMMFrontOffice/PublicOpinion/index.cfm/Survey/getSurveyDetail/yearFrom/1973/yearTo/2016/search/czech%20republic/surveyKy/2040>

© **Evropské hodnoty o.s. 2016**

Think-tank Evropské hodnoty je nevládní instituce, která prosazuje zvyšování politické kultury v České republice i na evropské úrovni.

Politikům předkládáme odborná doporučení a systematicky sledujeme a hodnotíme jejich práci. Za základní prvky vysoké politické kultury považujeme aktivní občany, zodpovědné politiky a soudržnou společnost, která sdílí hodnoty svobody a demokracie.

Od roku 2005 se jako nevládní nezisková organizace, která není spojena s žádnou politickou stranou, věnujeme výzkumné a vzdělávací činnosti. Vedle vydávání odborných publikací a komentářů pro média, pořádáme konference, semináře a školení pro odbornou i širší veřejnost. Na svých akcích zprostředkováváme dialog mezi politiky, odborníky, novináři, podnikateli i studenty.

POLITICKÁ KULTURA • ČESKO V EVROPSKÉ UNII • VNITŘNÍ BEZPEČNOST

THINK-TANK EVROPSKÉ HODNOTY

Vlkova 36, 130 00 Praha 3

info@evropskehodnoty.cz

www.evropskehodnoty.cz